

ការបញ្ចុះបញ្ចូល

ក) សេចក្តីផ្តើម:

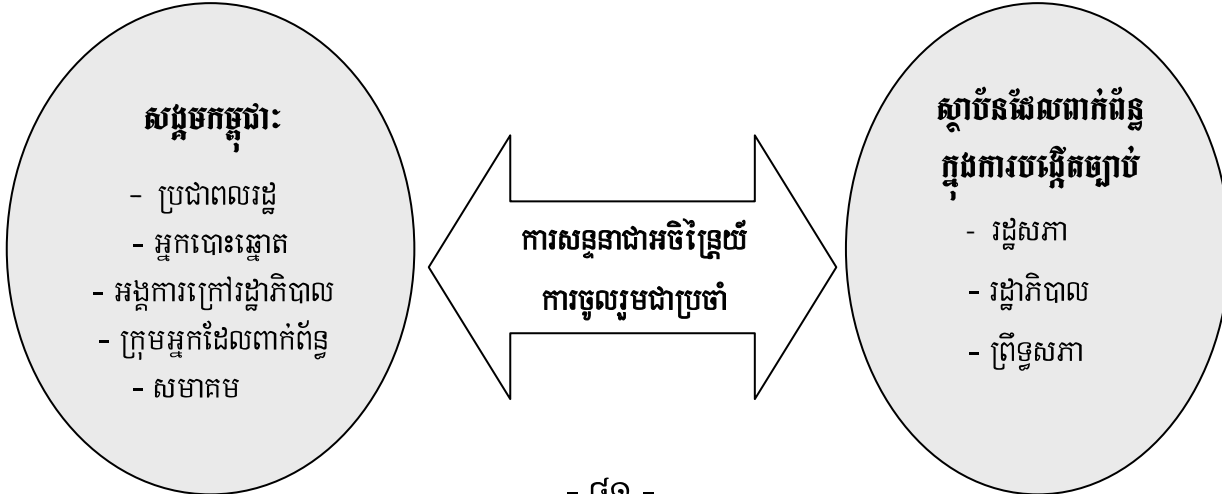
សកម្មភាពសំខាន់បំផុតនៃការចូលរួមផ្នែកនយោបាយតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ កើតមានឡើងនៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋជ្រើសរើសតំណាងរបស់ខ្លួន (តំណាងរាស្ត្រ អ្នកធ្វើច្បាប់) ។ ប៉ុន្តែ ការចូលរួមផ្នែកនយោបាយរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងប្រទេសប្រជាធិបតេយ្យមួយ មិនមែនបញ្ចប់ជាមួយនឹងការបោះឆ្នោតនោះទេ ដោយហេតុថា ការចូលរួមជាបន្ត គឺមានការចាំបាច់ក្នុងគ្រប់រយៈពេលទាំងអស់រហូតដល់មានការបោះឆ្នោតបន្ទាប់មកទៀត ។

មានហេតុផលជាច្រើន ចំពោះតំរូវការឱ្យមានការចូលរួមផ្នែកនយោបាយជាប្រចាំដោយសារ:

- ឆន្ទៈនយោបាយរបស់អ្នកបោះឆ្នោតអាចប្រែប្រួល ។
- ស្ថានភាពអាចប្រែប្រួល: បញ្ហាថ្មីៗអាចកើតឡើង ។
- ច្បាប់ចាស់អាចប្រើការលែងកើត ច្បាប់ថ្មីក្លាយជាច្បាប់ដែលគេត្រូវការជាចាំបាច់ ។
- កម្មវិធី និងសកម្មភាពនយោបាយ របស់គណបក្សនយោបាយ ប្រហែលជាមិនត្រូវបានបកស្រាយទៅជាសកម្មភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល

ហេតុដូច្នោះ លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យដែលមានប្រសិទ្ធភាព តំរូវឱ្យស្ថាប័ននយោបាយនានា (តំណាងរាស្ត្រ រដ្ឋាភិបាល) ធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយប្រជាជនក្នុងចន្លោះពេលបោះឆ្នោត និងឆ្លើយតបទៅនឹងទស្សនៈយល់ឃើញរបស់ពួកគេ ។ បើមិនដូច្នោះទេ ស្ថាប័នទាំងនេះនឹងបាត់បង់ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយនឹងការពិតជាក់ស្តែង ។ ពួកគេនឹងមិនទទួលបានប្រតិកម្ម ឬធនធានបញ្ចូលណាមួយពីសង្គម ប្រសិនបើស្ថាប័ននយោបាយទាំងនេះមិនសាកសួរប្រជាជន អំពីការយល់ឃើញរបស់ពួកគេ និងមិនស្តាប់យោបល់របស់ប្រជាជន ។

នេះជាហេតុផលដែលការសន្ទនាជាប្រចាំមួយរវាងសង្គម (អ្នកបោះឆ្នោត ក្រុមដែលពាក់ព័ន្ធ សមាគម ពលរដ្ឋម្នាក់ៗ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល សង្គមស៊ីវិល) និងស្ថាប័នលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនានា ត្រូវមានជាចាំបាច់ ។ ជាបឋម ត្រូវមានការសន្ទនាជាមួយរដ្ឋសភាដែលជាស្ថាប័នមួយដែលមានអំណាចបង្កើតច្បាប់ ប៉ុន្តែជាការពិតណាស់ ក៏ត្រូវមានការសន្ទនាផងដែរជាមួយស្ថាប័នទាំងនោះ ដែលយ៉ាងហោចណាស់ មានសិទ្ធិផ្តួចផ្តើមបង្កើតច្បាប់ឡើង (រដ្ឋាភិបាល ព្រឹទ្ធសភា) ។

ខ) មូលដ្ឋានរដ្ឋធម្មនុញ្ញសំរាប់ការចូលរួមផ្នែកនយោបាយ:

រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជាបានចែងយ៉ាងច្បាស់ថា ការចូលរួមរបស់ប្រជាជនក្នុងជីវិតនយោបាយ គឺមិនមែនត្រឹមតែជាសិទ្ធិរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះទេ វាថែមទាំងជា គោលការណ៍មួយក្នុងចំណោមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានរបស់លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅកម្ពុជា ហើយការចូលរួមនេះ ត្រូវបានគេស្វាគមន៍យ៉ាងខ្លាំងក្លា ។

ដូច្នេះ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ មិនត្រឹមតែបានផ្តល់នូវសិទ្ធិចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងនាមជាបេក្ខជនឈរឈ្មោះ ឬ អ្នកបោះឆ្នោត ក្នុងកំឡុងពេលបោះឆ្នោតប៉ុណ្ណោះទេ:

មាត្រា ៣៤ I CC:
ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងពីរភេទ មានសិទ្ធិបោះឆ្នោត និងអាចឈរឈ្មោះឱ្យគេបោះឆ្នោត ។

ប៉ុន្តែ មាត្រាជាច្រើននៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញក៏បានចែងផងដែរថា ប្រទេសកម្ពុជាបានប្តេជ្ញាចិត្តឱ្យមាន គណបក្សចម្រុះ ប្រជាធិបតេយ្យសេរី និងពហុបក្ស ។ នេះមានន័យថា គេត្រូវស្តាប់ និងគិតពិចារណាគ្រប់ការបញ្ចេញយោបល់ផ្សេងៗគ្នាទាំងអស់:

បុព្វកថានៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា:
...ស្ថាប្រទេសកម្ពុជាឱ្យទៅជា "កោះសន្តិភាព" ដោយអាស្រ័យទៅលើរបបប្រជាធិបតេយ្យពហុបក្ស ដែលធានាដល់សិទ្ធិមនុស្ស និងការគោរពច្បាប់ ។

មាត្រា ១ CC:
ប្រទេសកម្ពុជា ជាព្រះរាជាណាចក្រដែលព្រះមហាក្សត្រ ទ្រង់ប្រតិបត្តិតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងតាមលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យសេរីពហុបក្ស ។

មាត្រា ៥០ CC:
ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងពីរភេទ ត្រូវគោរពគោលការណ៍អធិបតេយ្យជាតិ និងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យសេរីពហុបក្ស ។

មាត្រា ៥១ CC:
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុវត្តរបបនយោបាយប្រជាធិបតេយ្យសេរីពហុបក្ស ។
ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ជាម្ចាស់វាសនានៃប្រទេសជាតិខ្លួន ។
អំណាចទាំងអស់ ជារបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។

សេរីពហុបក្សនេះ មានន័យថា ស្ថាប័នទាំងឡាយរបស់រដ្ឋក៏ត្រូវស្តាប់ការបញ្ចេញយោបល់ផ្ទុយគ្នា ប្តឹងតវ៉ា និង ការវិភាគផងដែរ ។

មាត្រា ៣៩ CC:
ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ មានសិទ្ធិប្តឹងបរិហារ ប្តឹងតវ៉ា ឬប្តឹងទារសំណងជួសជុលការខូចខាត ដែលបណ្តាលមកពីអំពើខុសច្បាប់របស់អង្គការរដ្ឋ របស់អង្គការសង្គម និងរបស់បុគ្គលិក នៃអង្គការទាំងនោះ ។ ការដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ា និងសំណងជួសជុលការខូចខាត ជាសមត្ថកិច្ចរបស់តុលាការ ។

ជាចុងក្រោយ រដ្ឋធម្មនុញ្ញបានផ្តល់យ៉ាងជាក់លាក់នូវសិទ្ធិសំរាប់ពលរដ្ឋគ្រប់រូប ក្នុងការចូលរួមក្នុងជីវភាព នយោបាយនៃជាតិកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣៥ CC:
ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទាំងពីរភេទ មានសិទ្ធិចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងជីវភាពនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌របស់ប្រទេសជាតិ ។ សេចក្តីស្នើទាំងឡាយរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវបានទទួលការពិនិត្យ និងដោះស្រាយយ៉ាងហ្មត់ចត់ពីអង្គការរដ្ឋ ។

ដូច្នេះ រដ្ឋធម្មនុញ្ញបានគាំទ្រយ៉ាងជាក់លាក់ចំពោះសកម្មភាពបញ្ចុះបញ្ចូលទាំងឡាយ ។ លើសពីនេះ ទៅទៀត សិទ្ធិមួយចំនួនក្នុងចំណោមសិទ្ធិចូលរួមផ្នែកនយោបាយ ផ្តល់ឱ្យមាននូវមូលដ្ឋានគ្រឹះផ្នែកច្បាប់សំរាប់ សកម្មភាពបញ្ចុះបញ្ចូល:

- សិទ្ធិក្នុងការបញ្ចេញមតិ (មាត្រា៤១ I CC មាត្រា១៩ ICCPR)
- សិទ្ធិជួបជុំ និងធ្វើបាតុកម្ម (មាត្រា៤១ I និង មាត្រា៣៧ CC; មាត្រា២១ ICCPR)
- និង សិទ្ធិសំខាន់បំផុតស្តីពីការបង្កើតសមាគម (មាត្រា ៤២ I, II CC មាត្រា ២២ ICCPR) ។

គ) និយមន័យនៃការបញ្ចុះបញ្ចូល

តើអ្វីជាការបញ្ចុះបញ្ចូល? ការបញ្ចុះបញ្ចូលគឺជា ទំរង់ជាក់លាក់មួយនៃការចូលរួមក្នុងជីវិតនយោបាយ ។ ក្នុងខណៈដែល "ការតស៊ូមតិ" ជាពាក្យមួយដែលមានលក្ខណៈទូទៅជាង ដែលសំដៅចំពោះវិធានការណាមួយ ដើម្បីឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ឥរិយាបថ អាកប្បកិរិយា និងគំនិតយល់ឃើញផ្នែកនយោបាយ ។ "ការបញ្ចុះបញ្ចូល" មានទិសដៅជាក់លាក់សំដៅជះឥទ្ធិពលលើដំណើរការបង្កើតច្បាប់ ។ នេះមានន័យថា ផ្តួចផ្តើមឱ្យមានផ្លាស់ប្តូរ ឬធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់ ។

ពាក្យ "បញ្ចុះបញ្ចូល (Lobbying)" មានប្រភពមកពីពាក្យ "Lobby" ដែលមានន័យថា ច្រកធំសំរាប់ ចូលទៅក្នុងសាល ។ ពាក្យ "បញ្ចុះបញ្ចូល" មានសារៈតាមប្រវត្តិសាស្ត្រមួយ៖ ពាក្យនេះសំដៅទៅរកសកម្មភាព ទាំងឡាយរបស់អ្នកដែលពាក់ព័ន្ធ ប្រជាពលរដ្ឋ និងតំណាងរបស់ក្រុមដែលមានផលប្រយោជន៍ ដែលមានឥទ្ធិពល ដែលនៅក្នុងសម័យដើម នៃសភាអង់គ្លេសបានព្យាយាម ជួបជាមួយអ្នកតំណាងទាំងឡាយនៅតាមច្រកចូលសាល (រូបរាង) របស់សភា ដើម្បីអូសទាញពួកគេឱ្យធ្វើវិសោធនកម្មច្បាប់ ឬបង្កើតច្បាប់ថ្មី ។ ជាការពិតណាស់ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ សកម្មភាពបញ្ចុះបញ្ចូលទាំងឡាយមិនមានកើតមាននៅតាមច្រក ចូលសាលសភាទៀតទេ ប៉ុន្តែកើតមាននៅតាមកំរិត និងទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន ។

និយមន័យ:

ការបញ្ចុះបញ្ចូល គឺជាសកម្មភាពមួយដែលមានទិសដៅ របស់បុគ្គលម្នាក់ របស់អង្គការមួយ ឬរបស់បុគ្គល/អង្គការមួយក្រុម ដែលធ្វើឡើងដើម្បីជះឥទ្ធិពលទៅលើបុគ្គលទាំងអស់ ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការរៀបចំច្បាប់ និងអនុម័តច្បាប់ ។

ការបញ្ចុះបញ្ចូលមានន័យថា:

- លើកបញ្ហាទៅក្នុងរបៀបវារៈរបស់សាធារណជន និងរបស់តំណាងរាស្ត្រ
- ផ្តល់ដំណោះស្រាយសំរាប់បញ្ហានោះ
- សាងការគាំទ្រសំរាប់ដំណោះស្រាយនោះ

ឃ) ដំណើរការបង្កើតច្បាប់ គឺជាទិសដៅនៃការបញ្ចុះបញ្ចូល:

គេអាចទុកដំណើរការបង្កើតច្បាប់ ថាជាដំណើរការផលិតកម្ម ។ ដំណើរការផលិតកម្មនេះមានបីកំរិត:

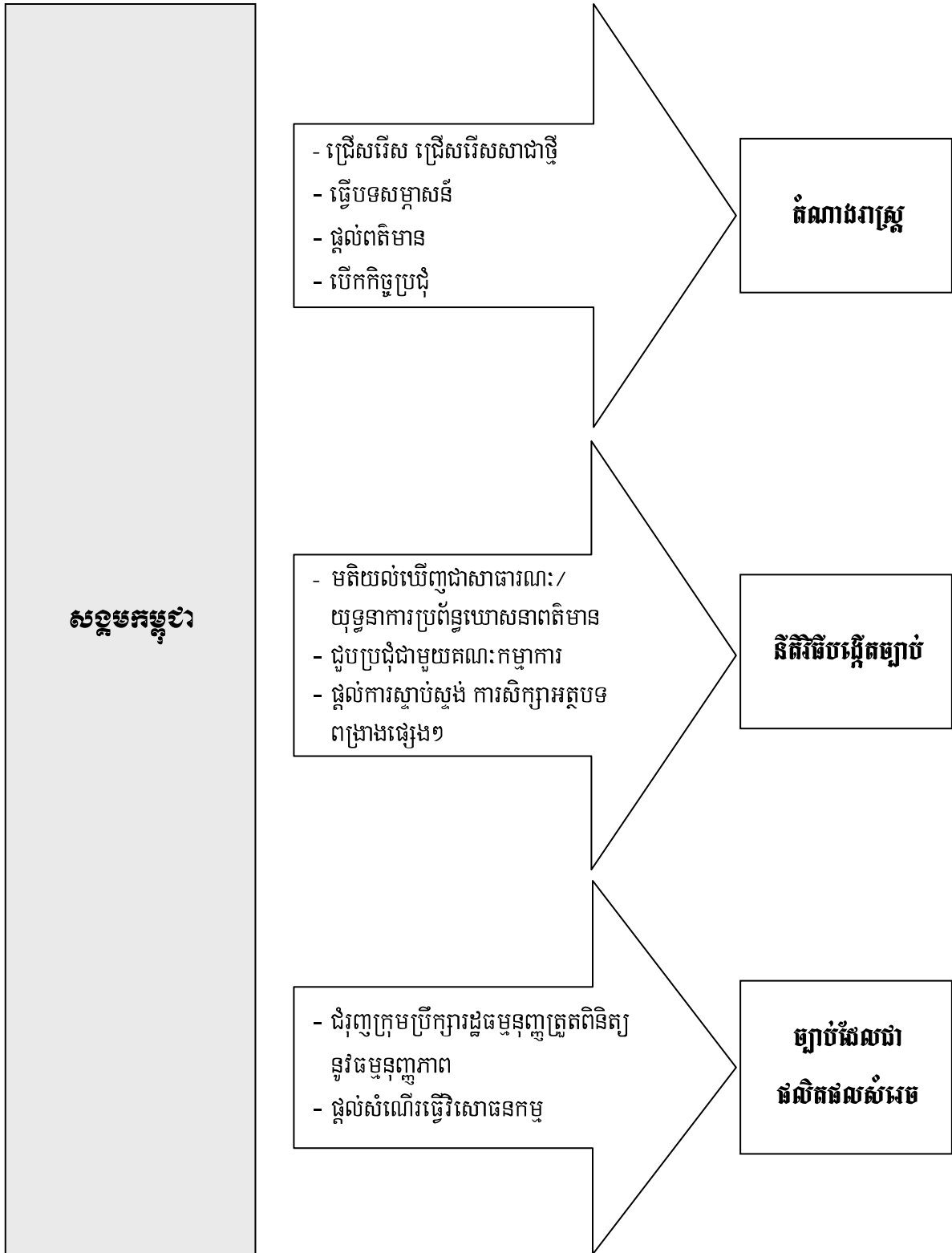
- អ្នកផលិត: តំណាងរាស្ត្រ
- ដំណើរការផលិតកម្ម: ដំណាក់កាលផ្សេងៗគ្នានៃនីតិវិធីបង្កើតច្បាប់
- ផលិតផលសំរេច: ច្បាប់

កំរិតនីមួយៗក្នុងចំណោមកំរិតទាំងនេះ អាចជាទិសដៅរបស់សកម្មភាពបញ្ចុះបញ្ចូល:

តំណាងរាស្ត្រ អាចត្រូវបានគេជ្រើសរើស ឬជ្រើសរើសសាជាថ្មី ។ អ្នកធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលអាចអញ្ជើញសាកសួរ ព្យាយាមអូសទាញដោយផ្ទាល់ខ្លួន ធ្វើបទសម្ភាសន៍ពួកគេ និងផ្តល់ព័ត៌មានសំរាប់ពួកគេ ។

ដំណើរការបង្កើតច្បាប់ អាចទទួលបានឥទ្ធិពលពីការបើកសវនាការជាសាធារណៈ សំពាធពីសាធារណជន (ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន) បាតុកម្ម ការស្ថាបស្ថង់មតិ ហេតុការណ៍ពិត និងព័ត៌មាន ដែលផ្តល់ជូនស្ថាបនាស្តីទី (ក្រសួង , គណៈកម្មាការសភា) និងកិច្ចពិភាក្សាជាមួយសមាជិកសភានានា និងគណបក្សនយោបាយទាំងឡាយ ។

ច្បាប់ដែលជាផលិតផលចុងក្រោយ អាចទទួលបានការរិះគន់ជាសាធារណៈ ការធ្វើវិសោធនកម្ម អាចត្រូវបានគេស្នើឡើង ។ ការសិក្សារបស់អ្នកជំនាញ អាចបង្ហាញអំពីចំណុចខ្លះខាតនានានៅក្នុងច្បាប់នោះ ។ ការស្ថាបស្ថង់មតិ អាចបង្ហាញឱ្យឃើញថា ច្បាប់មួយមិនស្របនឹងការអនុវត្តនៅក្នុងសង្គមជាក់ស្តែង ហើយចុងបញ្ចប់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋធម្មនុញ្ញ អាចនឹងចូលរួមក្នុងការពិនិត្យច្បាប់ និងប្រកាសច្បាប់នោះថាជាមោឃៈ ប្រសិនបើច្បាប់នោះ មិនស្របនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងសិទ្ធិមនុស្សនោះទេ ។

១) វិធីបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្របញ្ជុះបញ្ចូលមួយ៖

I) ការរៀបចំ

សកម្មជនដែលធ្វើការបញ្ជុះបញ្ចូល ត្រូវត្រៀមលក្ខណៈឱ្យបានល្អមុននឹងចាប់ផ្តើមធ្វើសកម្មភាពទាំងឡាយ របស់ខ្លួន ។ ពួកគេ ត្រូវដឹងឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវអ្វីដែលពួកគេចង់បាន មុននឹងព្យាយាមជះឥទ្ធិពលទៅលើ សាធារណជន និងទៅលើដំណើរការបង្កើតច្បាប់ ។ ពួកគេ ត្រូវមានព័ត៌មានច្បាស់លាស់ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរ ទាំងឡាយរបស់មនុស្សដែលពួកគេទាក់ទង និងសួរពួកគេដោយជឿសមិនផុត ។ ពួកគេ គួរដឹងអំពីដំណោះស្រាយ ផ្សេងៗគ្នាដទៃទៀតដែលអាចមាន និងដឹងផងដែរអំពីគោលជំហរ នឹងការជជែកតវ៉ារបស់មនុស្សដែលជំទាស់ និង គោលបំណងរបស់ខ្លួន ។ ជាចុងក្រោយវាមានការចាំបាច់ថា សកម្មជនដែលធ្វើការបញ្ជុះបញ្ចូល ត្រូវបង្ហាញឱ្យ ឃើញនូវគោលនយោបាយដែលបានការរៀបចំច្បាស់លាស់ (ទិសដៅនយោបាយ) ដែលពួកគេអាចពន្យល់តាម របៀប សាមញ្ញខ្លី ងាយយល់ ទៅកាន់មនុស្សទាំងឡាយដែលពួកគេទាក់ទង ។

ការរៀបចំដែលមានបួនដំណាក់កាល៖

• **កំណត់ឱ្យឃើញបញ្ហា**

ឧទាហរណ៍៖

ប្រពន្ធនិងកូនត្រូវប្តី និងឪពុករបស់ខ្លួនវាយធ្វើបាប ។ ពួកគេ ត្រូវការការការពារជាបន្ទាន់ និង ដែលមានប្រសិទ្ធិភាពទល់នឹងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនេះ ។

• **ប្រមូលព័ត៌មានទាំងអស់ដែលមាន**

ឧទាហរណ៍៖

ធ្វើការពិនិត្យអង្កេតថា តើបញ្ហាអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារមានទំហំធំជាក់ស្តែងប៉ុណ្ណោះ ២៥-៣០% ក្នុងចំណោមស្ត្រីខ្មែរទាំងអស់ទទួលរងគ្រោះអំពើហិង្សា ។ រកឱ្យឃើញថា ការការពារនោះល្អយ៉ាង ដូចម្តេច ។ លទ្ធផលនៃការអង្កេត មានករណីតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ដែលជនរងគ្រោះទទួលបានការការពារ គ្រប់គ្រាន់ពីតុលាការ ប៉ូលីស និងតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្ម ។

• **ពិភាក្សាដំណោះស្រាយផ្សេងៗគ្នា**

ឧទាហរណ៍៖

អាចមានដំណោះស្រាយផ្សេងៗគ្នាចំពោះបញ្ហា៖ ក) ពង្រឹងការដាក់ទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌលើជន ដែល ឬចារី (ប៉ុន្តែ ការផាកពិន័យ និងការដាក់គុក បណ្តាលឱ្យគ្រួសារគ្មានអ្នកទំនុកបំរុង) ខ) តាមដាន ឱ្យបានឆាប់រហ័សលើទំរង់ ការលែងលះគ្នា ដែលរួមមានការអនុវត្តន៍ការសងជំងឺចិត្ត និងការបង់ប្រាក់ ឧបត្ថម្ភ (ប៉ុន្តែ ស្ថានភាពអាក្រក់របស់ស្ត្រីដែលនៅឯកោជាមួយកូន) គ) បញ្ឈប់ជាបន្ទាន់នូវអំពើហិង្សា ដោយប៉ូលីស ឬបទបញ្ជាតុលាការរដ្ឋប្បវេណី ដាក់ឱ្យបុរសនៅក្រៅផ្ទះរបស់ខ្លួនមួយរយៈ ។

• រៀបចំគោលនយោបាយ (= ទិសដៅនយោបាយ)

ឧទាហរណ៍:

ការពិភាក្សាដែលបានលើកឡើងពីខាងលើអំពីដំណោះស្រាយនានា អាចនាំឱ្យមានការសន្និដ្ឋានថា ដំណោះស្រាយនៅចំនុច គ) អាចជាដំណោះស្រាយដែលសមស្រប និង មានប្រសិទ្ធិភាពបំផុត ។ ហេតុដូច្នោះ ទិសដៅនយោបាយ (នយោបាយ) ត្រូវបង្កើតឡើង ដូចនេះ:

- យើងត្រូវការច្បាប់ពិសេសមួយស្តីពីអំពើ ហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ។
- ច្បាប់នេះ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យប៉ូលីស ឬតុលាការរដ្ឋប្បវេណី ចេញដីការឱ្យបណ្តេញប្តីដែលប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាឱ្យនៅក្រៅផ្ទះមួយរយៈ ។
- កត្តានេះ នាំឱ្យមានការឆ្លុះស្បើយយ៉ាងឆាប់រហ័សសំរាប់ជនរងគ្រោះ ធ្វើឱ្យប្តីស្ងប់ចិត្ត និងបង្រៀនពួកគេនូវមេរៀនមួយ ប៉ុន្តែក៏បានទុកឱ្យមានការសំរុះសំរួល និងជីវិតនាពេលអនាគតសំរាប់គ្រួសារផងដែរ

នៅពេលដែល សកម្មជនដែលធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល បានបង្កើតគោលនយោបាយមួយដែលពួកគេចង់ផ្សព្វផ្សាយ ពួកគេត្រូវត្រួតពិនិត្យមើលធនធានទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ។ ពួកគេត្រូវធ្វើដូច្នោះ មុនពេលធ្វើពង្រាងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់សកម្មភាពតស៊ូមតិឱ្យបានស៊ីជម្រៅ ។ បើមិនដូច្នោះទេ ពួកគេនឹងចំណាយពេលឥតប្រយោជន៍ក្នុងការបង្កើតវិធានការនានា ដែលបង្ហាញថា គ្មានលក្ខណៈប្រាកដនិយមទាក់ទងទៅនឹងមធ្យោបាយ និងធនធានជាក់ស្តែងដែលអ្នកធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលទាំងនេះមានពិតប្រាកដ ។

គេត្រូវឆ្លើយសំណួរដូចខាងក្រោមនេះ

- តើពេលវេលាកំណត់អ្វីដែលមាន?
- តើយើងមានធនធានអ្វីខ្លះ? (បុគ្គលិក/ថវិកា/បន្ទប់)
- តើអ្វីខ្លះជាចំណុចខ្លាំង/សមត្ថភាពរបស់យើង?
- តើអ្វីជាបរិបទទូទៅផ្នែកវប្បធម៌/សង្គម/នយោបាយ និងសេដ្ឋកិច្ច?

II) ការធ្វើផែនការលំអិតសំរាប់ការធ្វើសកម្មភាពបញ្ចុះបញ្ចូល:

មានសំណួរចំនួន៤ ផ្សេងគ្នាដែលត្រូវគិតពិចារណានៅពេលធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្របញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យលំអិត:

- នរណានឹងធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល? (តួអង្គ)

ពលរដ្ឋមួយរូប អាចព្យាយាមធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលបាន ។ ប៉ុន្តែ វាទំនងភាគច្រើនបំផុតថា ធ្វើដូច្នោះវាមិនមានប្រសិទ្ធិភាពទេ ដោយសារអ្នកនយោបាយនានា និងសាធារណជនជាទូទៅ មានប្រតិកម្មឆ្លើយតបចំពោះក្រុមមនុស្សដែលមានចំនួនច្រើនជាងតែប៉ុណ្ណោះ ។ បុគ្គលមួយក្រុម អាចធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលដោយរួមផ្សំនូវកំលាំងពិតមាន សមត្ថភាព និង ថវិការបស់ពួកគេ ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យការងារនេះកាន់តែមានប្រសិទ្ធិភាពថែមទៀត ពួកគេត្រូវបង្កើតសម្ព័ន្ធភាពមួយ ឬសមាគមមួយជាមួយក្រុមដទៃទៀត ដែលដើរទៅរកទិសដៅ ដូចគ្នា ។

ឧទាហរណ៍:

ក្រុមស្ត្រីខ្មែរទាំងអស់ ដែលមានបំណងធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិទ្ធិច្រើនជាងនេះ និងច្បាប់ល្អប្រសើរជាង ដើម្បីការពារស្ត្រីបានរួបរួមគ្នាជាសម្ព័ន្ធភាពដ៏ធំមួយដែលគេហៅថា CAMBOW (អង្គការស្ត្រីកម្ពុជា) ដើម្បីបង្កើនឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេ ។

- **នរណាខ្លះដែលយើងត្រូវធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល? (អ្នកទទួល)**

គេត្រូវកំណត់ឱ្យឃើញអ្នកសំដែងតួសំខាន់ៗចំពោះដំណើរការបង្កើតច្បាប់ ។

ឧទាហរណ៍:

នរណាជាប្រធានគណៈកម្មាការនីមួយៗ (ដូចជា "គណៈកម្មាការ កិច្ចការនារី") របស់សភាជាតិ និង ព្រឹទ្ធសភា?

តើក្រុមដទៃទៀតមានឥទ្ធិពលអ្វីខ្លះទៅលើដំណើរការបង្កើតច្បាប់ (ឧទាហរណ៍: គណបក្សនយោបាយ ទាំងឡាយ ។ នរណាខ្លះនៅក្នុងគណបក្សទាំងនេះដែលទទួលបន្ទុកកិច្ចការស្ត្រី?) ។ នរណាខ្លះជាមន្ត្រីរាជការដែល ជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងក្រសួង ដែលធ្វើពង្រាងច្បាប់? តើតំណាងរាស្ត្រណាមួយដែលមានការចាប់អារម្មណ៍លើប្រធានបទ នោះ ហើយបានផ្តល់សញ្ញាគាំទ្រ? តើអ្នកទាំងអស់នោះនៅឯណា? តើគេអាចជួបប្រាស្រ័យទាក់ទងអ្នកទាំងនេះ (តាមសំបុត្រអេឡិចត្រូនិច តាមការនិយាយ ជាមួយដោយផ្ទាល់) ដោយវិធីណា? អ្វីខ្លះជាសាវតារគ្រួសារ គោលជំហរនយោបាយរបស់ពួកគេ? តើមណ្ឌលបោះឆ្នោតរបស់ពួកគេនៅឯណា នៅខេត្តណាមួយ?

- **ពេលណាដែលយើងធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល? (ការកំណត់ពេល)**

ឧទាហរណ៍:

ពេលវេលាដែលអ្នកអាចជារយៈពេលខ្លីមួយមុនការបោះឆ្នោត ដោយសារគេអាចនិយាយទៅកាន់តំណាង- រាស្ត្រភាគច្រើនដោយផ្ទាល់ នៅពេលដែលពួកគេធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចមណ្ឌលបោះឆ្នោតរបស់ពួកគេនៅតាមស្រុក ដើម្បីប្រមូលការគាំទ្រ ។

វាជាការល្អមួយផងដែរ ក្នុងការជ្រើសរើសថ្ងៃទិវានារីអន្តរជាតិសំរាប់សកម្មភាពប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សា ក្នុងគ្រួសារ ដោយសារចំណាប់អារម្មណ៍របស់សាធារណជន បានផ្តោតទៅលើប្រធានបទទាក់ទងនឹងស្ត្រី រួចហើយ ។

ប៉ុន្តែវាអាចជាការកំណត់ពេលមិនល្អមួយ ដើម្បីធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល នៅពេលដែលប្រធានបទដទៃទៀត ដែលមានសារៈសំខាន់ជាង ត្រូវបានគេលើកយកមកពិភាក្សាក្នុងរបៀបវារៈនយោបាយ ហើយប្រធានបទដែល មានសារៈសំខាន់ជាងទាំងនេះ ទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍ពីសាធារណជន (ឧទាហរណ៍: នៅពេលដែលមនុស្ស គ្រប់គ្នានិយាយអំពីកុហកម្មប្រឆាំងនឹងជនជាតិថៃ នៅខែមករា ឆ្នាំ ២០០៣) ។

- **តើយើងត្រូវធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលដោយរបៀបណា? (សកម្មភាពបញ្ចុះបញ្ចូល)**

មានសកម្មភាពបញ្ចុះបញ្ចូលជាច្រើន ដែលអាចកើតមាន:

ជួបប្រជុំជាមួយឥស្សរជនសំខាន់ៗ:

- ប្រជុំជាក្រុមតូចៗ ផ្តល់ព័ត៌មាន និងការពិនិត្យអង្កេតទៅកាន់តំណាងរាស្ត្រ ប្រធានគណៈកម្មាការ មន្ត្រីក្រសួង នានា ដោយបង្ហាញអំពីរឿងរ៉ាវរបស់ជនរងគ្រោះ (រឿងក្តី) សាកសួរ និងធ្វើបទសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះនោះ ។

- កិច្ចប្រជុំជាសាធារណៈ អញ្ជើញឱ្យចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលា សន្និសីទ ដោយផ្តល់អាស័យដ្ឋានទាក់ទងជាមួយជនរងគ្រោះ រៀបចំឱ្យមានសិក្ខាសាលា ។

បុគ្គលដែលមានប្រជាប្រិយភាពគាំទ្រប្រធានបទបញ្ចុះបញ្ចូល:

ដូចឧទាហរណ៍នៃសេចក្តីថ្លែងការណ៍ជាសាធារណៈ លិខិតគាំទ្រ ឬយ៉ាងហោចណាស់មានហត្ថលេខាមួយរបស់សិល្បៈករ សិល្បៈការិនី ឬព្រះហស្តលេខារបស់សម្តេច ឬរបស់កីឡាករ អ្នកចម្រៀង អ្នកនិពន្ធ/អ្នកផលិតខ្សែភាពយន្ត ។

ឧទាហរណ៍:

យុទ្ធនាការរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារី បានបង្កើតនូវខ្សែភាពយន្តខ្លីមួយដែលមានអត្ថន័យប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ដែលសំដែងដោយសិល្បៈការិនីខ្មែរដ៏ល្បីល្បាញម្នាក់ ។

បង្កើតព្រឹត្តិការណ៍ ដើម្បីទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់សាធារណជន:

ធ្វើដំណើរទស្សនកិច្ចទៅតាមខេត្ត ដោយមានព័ត៌មានផ្សព្វផ្សាយបិទជាប់នឹងរថយន្តធ្វើដំណើរ ការសំដែងល្ខោន ការប្រារព្ធពិធីបុណ្យ ការប្រគំតន្ត្រី ការរៀបចំល្បែងប្រណាំងគ្នា (គួររូបប្រណាំងគ្នា ការប្រណាំងស៊ីក្លូ ការប្រឡងសរសេរលើប្រធានបទ ដែលនៃការបញ្ចុះបញ្ចូល) បង្កើតទិវាពិសេសមួយ ផ្តល់រង្វាន់ដល់តំណាងរាស្ត្រឬបុគ្គលដទៃទៀត ដែលបានបង្ហាញការប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងសកម្ម ជាពិសេសចំពោះប្រធានបទដែលគេធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល ការដាក់ជូនជាសាធារណៈនូវសំណើរច្បាប់របស់ខ្លួនដែលធ្វើឡើងដោយអង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាលជូនប្រធានរដ្ឋសភា ។

ឧទាហរណ៍:

យុទ្ធនាការប្រឆាំងជំងឺគ្រុនចាញ់ បានរៀបចំឱ្យមានការប្រណាំងស៊ីក្លូមួយនៅទីក្រុងភ្នំពេញ និងបានបោះពុម្ពសៀវភៅរឿងកំប្លែង ។ ក្មេងតាមចិញ្ចើមផ្លូវ បានរៀបចំឱ្យមានសភាក្មេង ដើម្បីឱ្យសាធារណជនស្តាប់ឮសំលេងរបស់ពួកគេ និងដើម្បីបោះពុម្ពជាឯកសារអំពីតំរូវការរបស់ពួកគេ ។ យុទ្ធនាការប្រឆាំងនឹងជំងឺអេដស៍បានធ្វើដំណើរពោលពេញប្រទេសដោយមានសំដែងអាយ៉ង ដើម្បីបង្រៀនប្រជាជនឱ្យយល់ដឹងអំពីបញ្ហាអេដស៍ ។ មជ្ឈមណ្ឌលកម្ពុជាសំរាប់សិទ្ធិមនុស្ស បានរៀបចំការសំដែងល្ខោននៅតាមខេត្តអំពីប្រធានបទសិទ្ធិមនុស្ស ។

សកម្មភាពរបស់មហាជន:

ចែកចាយនូវកូនលិខិតជាសាធារណៈ ដែលមានហត្ថលេខា/ស្នាមផ្តិតមេដៃរាប់ពាន់ ការធ្វើបាតុកម្មនៅមុខសភា ការស្ងៀមស្ងាត់មួយនាទីធ្វើឡើងទូទាំងប្រទេសសំរាប់បុព្វហេតុពិសេសណាមួយ ការដុតបំភ្លឺទៀនគឺជាមធ្យោបាយមួយដែលមានសន្តិភាពបំផុត ដើម្បីបង្ហាញការគាំទ្ររបស់មហាជន ។

ឧទាហរណ៍:

អង្គការស្ត្រីកម្ពុជា (CABMOW) បានរៀបចំក្បួនដើរដង្ហែដែលមានស្ត្រីចំនួន ៦០០នាក់ ពោលពេញតាមដងផ្លូវទីក្រុងភ្នំពេញដើម្បីលើកកំពស់ការយល់ដឹងអំពី សិទ្ធិរបស់ស្ត្រី ។

ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន:

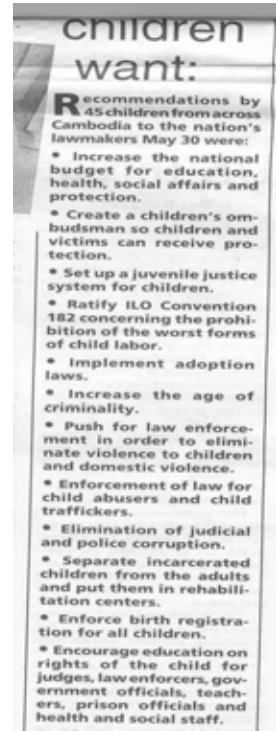
កម្មវិធីទូរទស្សន៍/វិទ្យុ ការជជែកពិភាក្សាលើវេទិកា លិខិតផ្ញើជូនអ្នកនិពន្ធអត្ថបទនៅក្នុងសារព័ត៌មានទស្សនាវដ្តីអំពីប្រធានបទធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល ។

ករណីសាកល្បងនៅតុលាការ:

ប្តឹងទៅតុលាការ ចំពោះករណីមួយដែលមានការចុះផ្សព្វផ្សាយច្រើន ។ ប្រើប្រាស់នីតិវិធីតុលាការ ធ្វើជាឆាកផ្សព្វផ្សាយ និងសំរាប់បង្ហាញបញ្ហាទៅសាធារណជនតាមរយៈរឿងក្តីជាឧទាហរណ៍ណាមួយ ។

ឧទាហរណ៍ល្អៗមួយចំនួនចំពោះសកម្មភាពចម្រុះបញ្ចូលនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា:

យុទ្ធនាការប្រឆាំងនឹងជំងឺអេដស៍ ធ្វើដំណើរនៅជុំវិញ
ខេត្តនានា ជាមួយការសំដែងអាយ៉ងមួយ (ភ្នំពេញបុស្តិ៍
ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ២១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០២)

ក្មេងៗ បានអំពាវនាវទៅកាន់អ្នកធ្វើច្បាប់ និង
ផ្សព្វផ្សាយបំណងប្រាថ្នាជាក់លាក់មួយចំនួន (ភ្នំពេញបុស្តិ៍
ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០២)

អ្នកបញ្ជូនបញ្ចូលឱ្យមានយុទ្ធនាការប្រឆាំងនឹងផ្ទាំជក់បានរៀបចំ
ការប្រណាំងស្តីក្នុងមួយដែលនាំឱ្យមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងអំពីគោលបំណងរបស់ពួកគេ
(ខេមបូឌាដេលី ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២)

III) វិធានមានសំរាប់ធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល:

មានវិធានមួយចំនួនដែលគេត្រូវគោរពទៅតាមនៅរាល់ដំណាក់កាលនៃសកម្មភាពបញ្ចុះបញ្ចូល ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថា រាល់សកម្មភាពទាំងនេះនឹងទទួលបានជោគជ័យ (អ្នកអាចរកបានវិធានបែបនេះបានច្រើនជាងនេះតាមរយៈគេហទំព័រផ្សេងៗស្តីអំពីការរៀបចំការបញ្ចុះបញ្ចូល និងការតស៊ូមតិ សូមអានខាងក្រោម) ប៉ុន្តែវិធាន បីខាងក្រោមទំនងជាវិធានជាមូលដ្ឋានបំផុត:

- ធ្វើឱ្យខ្លី
- ប្រកាន់ខ្ជាប់សច្ចៈធម៌ និងហេតុការណ៍ពិត
- ជៀសវាងការគំរាមកំហែង/ត្រូវមានលក្ខណៈប្រកបដោយការស្ថាបនា និងគួរសម

ហេតុផលសំរាប់វិធានទាំងនេះគឺថា:

ប្រសិនបើ អ្នកមិនអាចបង្ហាញពីបុព្វហេតុរបស់អ្នកឱ្យបានច្បាស់លាស់ ខ្លី ងាយយល់ និងតាមរចនាសម្ព័ន្ធទេ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងស្តាប់អ្នកទេ ។ គេត្រូវរៀបចំទិសដៅនយោបាយតាមវិធីសាមញ្ញដើម្បីឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចយល់ដឹងពីទិសដៅទាំងនេះ ។ តំណាងរាស្ត្រ អ្នកការិយាល័យធិបតេយ្យនិយម មន្ត្រីសំខាន់ៗ ជាទូទៅមិនមានពេលវេលាច្រើន ដើម្បីស្តាប់នោះទេ ។ ប្រជាជនទូទៅ ជាធម្មតាក៏មិនមានពេលវេលាច្រើនសំរាប់ការពិភាក្សាផ្នែកនយោបាយដែរ ។ លើសពីនេះទៅទៀត ភាគច្រើននៃមនុស្សជាទិសដៅទាំងនេះ ក្នុងការបញ្ចុះបញ្ចូល អាចមិនមែនជាអ្នកជំនាញលើប្រធានបទដែលអ្នកបានធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូល ។ ហេតុដូច្នេះ អ្នកត្រូវប្រាប់ពួកគេឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវបញ្ហាអ្វីពិតប្រាកដ អ្វីជាដំណោះស្រាយរបស់អ្នក អ្វីដែលអ្នកចង់សំរេចឱ្យបានពិតប្រាកដ និងអ្វីដែលមនុស្សជាទិសដៅអាចធ្វើបានក្នុងការគាំទ្រដល់អ្នក ។

ឧទាហរណ៍:

ប្រសិនបើ អ្នកធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានការធ្វើវិសោធនកម្មលើមាត្រាមួយរបស់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ អ្នកគួរតែបង្ហាញអត្ថបទនៃមាត្រានេះ បង្ហាញអត្ថបទដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មដែលអ្នកបានស្នើឡើង និងលើកឡើងនូវហេតុផលមួយ ឬពីរចំពោះសំណើរបស់អ្នក ។

អ្នកអាចទទួលជោគជ័យបាន លុះត្រាតែអ្នកប្រកាន់ខ្ជាប់នូវសច្ចៈធម៌ ។ **ការបញ្ចុះបញ្ចូលមានន័យថាជាការអូសទាញ និងធ្វើឱ្យអ្នកដទៃទៀតជឿតាមខ្លួន ។** ប៉ុន្តែ ការបញ្ចុះបញ្ចូល មិនមែនមានន័យថាជាការអូសទាញមនុស្សអូសជឿតាមខ្លួន ដោយសារប្រើប្រាស់កលល្បិច ការចោទប្រកាន់មិនពិតប្រាកដ និងមធ្យោបាយដទៃទៀតបែបនេះនោះទេ ។ ត្រូវផ្តល់ហេតុការណ៍ពិត និងព័ត៌មានឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដកស្រង់ការពិនិត្យអង្កេត បោះពុម្ពបទសម្ភាសន៍ជាមួយជនរងគ្រោះ ធ្វើឧទ្ទេសនាមអំពីករណីសិក្សានានា ។ ទាំងនេះគឺជាឧបករណ៍របស់អ្នក ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកដទៃទៀតជឿតាម ។

ការវិនិច្ឆ័យ ការចោទប្រកាន់ ឬការរិះគន់តាមពាក្យសុំដីធ្លីធ្ងរ នឹងមិនជួយបង្កើតឱ្យមានបរិយាកាសគាំទ្រ ចំពោះបុព្វហេតុរបស់អ្នកទេ ។ ហេតុដូច្នោះ លក្ខណៈគួរសម និងប្រកបដោយការស្មារតី គឺជាមធ្យោបាយ ដែលអំណោយផលតែមួយគត់ក្នុងការសំរេចបានជោគជ័យ ។ ជាការពិតណាស់ ហេតុការណ៍ពិត និងព័ត៌មានដែល មិនគួរជាទីពេញចិត្តត្រូវលើកយកមកបង្ហាញឱ្យដឹង ហើយមិនត្រូវប្រឱតទេ ប៉ុន្តែមនុស្សជាទិសដៅរបស់អ្នក ប្រហែលជាគិតថា អ្នកមានការចាប់អារម្មណ៍ ក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយជាវិជ្ជមានដែលជាបញ្ហាដែលទាក់ទង ទៅនឹងបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ។ ហេតុដូច្នោះ អ្នកត្រូវដឹងផងដែរ អំពីទស្សនៈយល់ឃើញផ្ទុយពីអ្នក និងក្រុមដែលមិនចូលចិត្តគំនិតរបស់អ្នក ។ អ្នកក៏ត្រូវគិតពិចារណាអំពីគោលជំហររបស់ពួកគេផងដែរ ។

IV) គេហទំព័រអ៊ិនធឺណែតសំខាន់ៗសំរាប់ការបញ្ចុះបញ្ចូល:

អង្គការអន្តរជាតិជាច្រើនបានផ្តល់នូវគំនិត ឧបករណ៍ និងយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់សកម្មភាពតស៊ូមតិ^{៣៤} ។ ការបើកមើលគេហទំព័រអ៊ិនធឺណែត^{៣៥} របស់អង្គការទាំងនេះ អាចជួយផ្តល់ឱ្យមានគំនិតច្រើនថែមទៀតអំពីវិធីធ្វើ ការបញ្ចុះបញ្ចូល យុទ្ធសាស្ត្រអ្វីដែលត្រូវជ្រើសរើស និងបញ្ហាផ្សេងៗទៀត ។

១) នៅលើគេហទំព័ររបស់ឧត្តមស្នងការជាន់ខ្ពស់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិសំរាប់សិទ្ធិមនុស្ស អ្នកអាច រកឃើញ "គំនិតច្រើនជាង ៥០ សំរាប់ធ្វើការប្រារព្ធសេចក្តីប្រកាសសិទ្ធិមនុស្សជាសកល"^{៣៦} (www.unhchr.ch/html/50th/ideas.htm) ។ បញ្ជីរៀបរាប់សកម្មភាពនានាដែលបានស្នើឡើង ផ្តល់នូវ ការត្រួតពិនិត្យដ៏ល្អមួយចំពោះសភាពពិតប្រាកដនៃបច្ចេកទេសតស៊ូមតិនានា ។

២) ព័ត៌មានជាក់ស្តែងសំខាន់ៗយ៉ាងច្រើនអំពីការបញ្ចុះបញ្ចូល និង ការតស៊ូមតិមាននៅលើគេហទំព័រ ឈ្មោះ **Human Rights Connection** (www.hrconnection.org):

^{៣៤} អង្គការ "PACT" ដែលធ្វើសកម្មភាពផងដែរនៅកម្ពុជា ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលលើការតស៊ូមតិសំរាប់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ។ សូមមើល www.pactworld.org ។
ការបណ្តុះបណ្តាលថែមទៀតរបស់អង្គការ PACTS មាននៅលើ: www.pactworld.org/programs/sectoral/advocacy/index-advocacy.htm
^{៣៥} អង្គការ "developmentgateway" ផ្តល់នូវបញ្ជីទំនាក់ទំនងចំពោះប្រភេទផ្សេងៗគ្នានៃអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលធ្វើការតស៊ូមតិ និងអត្ថបទសំខាន់ៗ ដែលពាក់ព័ន្ធ: សូមមើល www.developmentgateway.org/node/130664

ជាឧទាហរណ៍ចុចលើ "Media" ដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មានសំខាន់ៗអំពីវិធីប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាននៅទីនេះ អ្នកអាចរកឃើញគោលការណ៍ណែនាំមួយស្តីពីវិធីសរសេរសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មាន ដែលរួមមានអត្ថបទនៃសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានជាឧទាហរណ៍ ។ ឬក៏អ្នកនឹងអាចរកឃើញនូវព័ត៌មានអំពីវិធីធ្វើបទសម្ភាសន៍ ឬវិធីផ្តល់បទសម្ភាសន៍ ។ លើសពីនេះទៅទៀត អ្នកនឹងរកឃើញការណែនាំអំពីការសរសេរលិខិតទៅកាន់អ្នកនិពន្ធ ។ អត្ថបទព័ត៌មានទាំងអស់ មានឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងជាច្រើន ។

ឬក៏ចុចទៅលើ "Advocacy" រួចហើយ អ្នកនឹងឃើញមានគោលការណ៍ណែនាំជាច្រើនសំរាប់ប្រធានបទផ្សេងៗគ្នា ដូចជា "ការកំណត់ពេលវេលា: ធ្វើឱ្យ យុទ្ធសាស្ត្រសមស្របទៅតាមរយៈពេល" ។ នៅពេលដែលអ្នកចុចលើ "Advocacy" អ្នកក៏ឃើញផងដែរនូវការសិក្សារឿងក្តីចំនួនបី ដែលសរសេរដោយអ្នកដែលមានវិជ្ជាជីវៈរបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ដែលបង្ហាញអំពីបែបផែន ដែលយុទ្ធសាស្ត្រដំណើរការតស៊ូមតិពិតប្រាកដក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែង (ឧទាហរណ៍ អំពីយុទ្ធនាការប្រឆាំងនឹងការរំលោភបំពានលើកុមារនៅឥណ្ឌា) ។

៣) ប្រសិនបើអ្នកចង់រកអត្ថបទជាទូទៅអំពីព័ត៌មានលំអិត និងយុទ្ធសាស្ត្រតស៊ូមតិទាំងអស់ និងជាពិសេស អំពីការបញ្ចុះបញ្ចូល អ្នកអាចរកឃើញគ្រាន់តែបើកមើលគេហទំព័រដែលមានអាស័យដ្ឋានដូចខាងក្រោម: (www.advocacy.org.za/sector.php?sector_type=DB) ។ នៅពេលដែលអ្នកចុចទៅលើអាស័យដ្ឋាននេះ អ្នកនឹងឃើញបញ្ជីអត្ថបទដ៏វែងមួយអំពីប្រធានបទផ្សេងៗគ្នា ដែលរៀបរៀងតាមកាលប្បវត្តិ ។

ប្រសិនបើ អ្នកសំឡឹងមើលកាលបរិច្ឆេទ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី ១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២ អ្នកនឹងឃើញអត្ថបទមួយ មានឈ្មោះថា "មគ្គុទេសក៍ណែនាំ ជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការតស៊ូមតិ និងការបញ្ចុះបញ្ចូល (A basic guide to advocacy and lobbying) " និង "វិធានមាសសំរាប់ការតស៊ូមតិ និងការបញ្ចុះបញ្ចូល (Golden rules of advocacy and lobbying) " ។ អ្នកអាចថតចំលងអត្ថបទនេះ ហើយអ្នកនឹងឃើញនូវអនុសាសន៍ជាច្រើន លើរាល់ទិដ្ឋភាពនៃការបញ្ចុះបញ្ចូលដែលជាទូទៅមានសារៈសំខាន់ ទោះបីជា ព័ត៌មានមួយចំនួនសំដៅជាពិសេស ចំពោះរដ្ឋទ្វីបអាហ្វ្រិក នៅក្នុងប្រទេស Zimbabwe ជាទីកន្លែងដែលគេបង្កើតគេហទំព័រនេះក៏ដោយ ។

ការបោះឆ្នោត

ការស្នើសុំ
<p>កំណត់បញ្ហា</p> <p>ប្រមូលប្រមូលព័ត៌មានដែលចាំបាច់ទាំងអស់</p> <p>ពិភាក្សាកង់ណោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗ</p> <p>បង្កើតគោលនយោបាយ (គោលបំណងនយោបាយ)</p> <p>ត្រួតពិនិត្យនូវធនធានរបស់អ្នក</p>

ធុនគ្រឹះស្ថាន
<p>អ្នកណាត្រូវទៅបោះឆ្នោត ?</p> <p>ត្រូវទៅបោះឆ្នោតអ្នកណា ?</p> <p>ពេលណាទៅបោះឆ្នោត ?</p> <p>តើបោះឆ្នោតដោយរបៀបណា ?</p>

វិធានការសំរាប់ការបោះឆ្នោត
<p>ធ្វើយ៉ាងម៉េចឱ្យខ្លី</p> <p>សង្កត់ទៅលើការពិត និងអង្គហេតុ</p> <p>សុភាពរាបសារ និងមានការកែលំអ</p>